

AVRAM IANCU - 200!

Nr.10(50/octombrie 2024)

DESTINE CREATOARE la cheremul „nelegiuitorilor”

Prof. Univ. dr. Cornel T. DURGHEU – sculptor

Către

INSTITUȚIILE OFICIALE ADMINISTRATIVE ALE STATULUI ROMÂN

Primăria Municipiului Oradea,

Prefectura Județului Bihor,

Consiliul Județean Bihor,

Ministerul Culturii, Guvernul României,

SCRISOARE DESCHISĂ

DEMERSUL subsemnatului este condiționat de faptul că însăși titlul MEMORIULUI adresat Domniilor Voastre, cu ceva timp în urmă, a rămas fără răspuns și soluționare.

Mi-am propus a face tot ce este posibil corect și moral în calitate de simplu cetățean al României, slujindu-mă de Ordonanța nr. 27/2002 din 30 ianuarie 2002 prin toate cele 15 (cinsprezece) articole ce o constituie, de-a vă impulsiona responsabil activitatea. De-a mă asigura că Instituțiile D-voastră vor respecta toate punctele din Ordonanța mai sus amintită, adoptată de Guvernul României și că va soluționa cu responsabilitate, POZITIV acest demers justificat.

Solicit reglementarea corectă a dreptului de-a mă adresa autorităților Statului Român și a soluționării petiției formulate de subsemnatul.

Cer respectarea articol cu articol, în sensul Ordonanței nr. 27/ 2002 a Guvernului României, a conținutului acestora pentru soluționarea corectă a PETIȚIEI mele. Contest „motivarea” nesoluționării PETIȚIEI – a CERERII, a INTERVENȚIEI, a MEMORIILOR subsemnatului , finalizate „consecvent” prin conținutul articolului 10 (zece) , fără a face trimitere de nici un fel la CONȚINUTUL PETIȚIEI, MEMORIULUI, CERERII subsemnatului.

Având în vedere că „răspunsurile” primite NU FAC TRIMITERE LA adevăratul motiv al DEMERSULUI subsemnatului și de-a nu fi soluționat de nici un fel,sunt nevoit a veni cu o altă „intervenție” și a cere explicații pe baza adevărilor situației și de respectare a articolelor din Ordonanța 27/2002 a Guvernului României privind Demersurile mele. Cer a mi-se răspunde în detaliu, ce fel măsuri au dispus autoritățile locale orădene a se lua pentru soluționarea corectă a demersurilor subsemnatului privind aspectele sesizate conform CERERILOR mele.

Cer răspunsuri privitor la analiza și evidențierea conținutului petițiilor și modul de rezolvare, legalitatea soluțiilor aplicate. Cer răspunsuri concrete privitor la Art. 1, art. 3, art 4, articolul 5, art. 6, art. 8, art. 9, art. 10, temeiul legal al soluției adoptate,art. 14. din Ordonanța 27/30 ianuarie 2002.

Rog explicații în temeiul art. 15 privind abaterile disciplinare conform Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici potrivit legislației muncii.

PS: Important. Menționez faptul că intervențiile mele nu se adresează unor Partide Politice. Adresările mele sunt cu trimitere expresă spre Administrații, funcționarii publici și conducătorii lor care nu-și fac datoria corect și responsabil, privind anumite sarcini și obligații de serviciu.

PUNCT de VEDERE – 10.sept. 2024.

CAPITOLUL I

Motto: „Capul plecat sabia nu-l taie, dar nici soarele nu-l vede”

proverb românesc.

Un proverb care cu statornic înțeles mă trimite cu gândul la o observație critică, un aforism afirmat a lui Brâncuși la venirea în ȚARĂ, după zeci de ani „pribegiți” în lumea largă. Era pe la începutul anilor treizeci – sec. XX., cu ocazia inițiativei unor intelectuali luminați de-a propune, realiza și ridica un Monument Omagial în Memoria și Evocarea Victoriei românilor, a Eroilor căzuți în Războiul pentru Independență din 1877 împotriva turcilor. O inițiativă remarcabilă luată de câteva personalități de Înălțătoare conștiință național-patriotică dar cu „cerința” acestora ca autorul Monumentului să fie Constantin Brâncuși. Sculptor român deja de notorietate universală la acea vreme.

Știa intelctualii de ce aveau această „pretenție” de la conducătorii societății românești din acele vremuri! Un Constantin Brâncuși „călător” aflat la Paris sau în America în acele vremuri era deja o valoare, o mândrie națională. Soarta marilor valori creatoare din România acelor timpuri ! Dar nu numai

AVRAM IANCU - 200!

atunci se petrecea fenomenul migrării, ci din păcate sau din „fericire”, acesta se „derulează” și astăzi cu intensitate cauzând pierderi sau câștiguri spirituale și materiale incalculabile!

Sosit în România cu ocazia inițiativei ridicării Monumentului, în contact direct și contextul evenimentelor vremurilor interbelice, gânditorul Brâncuși surprins de starea anormală, morală, socială și culturală a societății românești, cu certitudine a protipendadei conducătoare, spunea neiertător prin spiritul său rustic, direct și critic : „la plecarea din țară (n.n. pe la începutul sec. XX.) v-am lăsat proști iar acum la întoarcere după zeci de ani v-am găsit și mai proști”.

Te întrebi cum o personalitate culturală de asemenea rang, cu o conștiință înaltă, lucidă, civilizată, iubitor de poporul său și tradițiile sale, a putut face o astfel de afirmație? Marele Constantin Brâncuși în Țara lui de baștină! Afirmație certă cu trimitere specială către societatea „conducătoare” românească a acelor vremi ! O afirmație necesară pentru-că ea viza gradul de cultură și civilizație morală cotidiană, organizatorică, comportamentul responsabilizator al „forțelor” diriguitoare a societății și comunităților românești din acea perioadă. „Impactul” asupra evoluției acestora.

CAPITOLUL II

„Coborând” din contextul cultural european interbelic și „folosindu-l” orientativ pe Brâncuși creatorul universal, ca model spiritual și moral, după zeci de ani de muncă „pertrecuți, practicați,” cu folos pentru „reconfigurata” Artă Monumentală națională dar și universală din Istoria socială și culturală Contemporană, rămânem siderați, stupefiați, că în secolul al XXI – lea „regăsim” la scară mai mare sau mai largă aceleași trăsături comportamentale în mediul administrativ guvernant sau socio-cultural românesc. Trăsături care au determinat emigrarea, părăsirea Patriei de către tinerile valori cultural-spirituale și nu numai în decursul timpului. Stare argumentată pentru și prin, gândurile, judecățile și frământările personale ale lui Brâncuși, determinând netăgăduita proliferare asupra capacităților caracteriale, morale sau uman-administrative coroborate de acum cu cele „specific-tradiționale” ale conașionalilor noștri și „răsfirate” asupra a nenumărate conștiințe naționale de anvergură din „inteligența” românească sau insinuate.

Trăsături egoiste care se manifestă nefericit și nestingherit vandalizatoare, în „celulele” mobilizatoare ale puterii politice și administrative local-

contemporane premeditat concepute, caracterizate printr-o imponderabilitate morală pentru a „dezintegra” virtuțile omului liber. Ferească Dumnezeu poate se regăsesc și în sistemele și structurile naționale de pretutindeni. Manifestări produse cu o forță „degenerativă”, inimaginabilă, descoperite într-o lume cât de cât normală spunem noi, într-o societate româno-europeană civilizată, emancipată. Oradea. Bihorul.

Dar mai mult astăzi din nefericire descoperim „promovarea” și „coordonarea” sistematică „premeditat-interesată”, conștientă, ale acelor apucături viscerele ale nepăsării, neglijenței și ale autodegradării. Ale distrugerii izvoarelor morale și culturale insinuate în „miezul” existenței sufletești purificatoare a românului. Mai rău a „dezvoltării” vizibile a urii față de creatori, împotriva celor emancipați pe scară și condiție mai profundă, extinsă sau mai restrânsă, cu o desconsiderare schizoidă „născută” din ignoranță și neputință umană interioară. Totul din lipsa educației cultural-spirituale emancipative. Pentru-că ei conducătorii parveniți, știu prea bine că oamenii fără cultură, fără viziune, sunt ușor manevrabili dezvoltând pe nevăzute un sistem „administrativ” care „sufocă” forțele novatoare, inventative. Reducând drastic formarea și educarea omului. Cu cât gândirea este mai „relaxată” cu atât este mai puțin capabilă să se răzvrătească.

Starea de lucruri atinsă pe plan local este „marele merit” al „spiritului activ conștient organiza, preconcept și implementat administrativ”, de rudimentarul provincial Ilie Bolojan și sfătuitoarii săi pentru a „anihila” și scăpa din invidie pe plan local de valorile umane elitiste întemeiate și cristalizate în ultimii zeci de ani. Da este o constatare nemiloasă și cinică ?!

Ca intelectual practician mă înspăimântă această constatare simțită pe propia-mi „piele”. Am descoperit „vrerea” conștientă, siderată a rudimentarilor „funcționari publici” – a unora dintre ei - angajați ai Primăria din Oradea „inițiați” ai mișcărilor discreditării și a defăimării valorilor umane liber creatoare și „cugetătoare” autohtone. Parcă dezvoltând o anumită stare de nesiguranță. Am descoperit și devoalat „Atacul” urât la drepturile de expresie și la libertățile de exprimare posibile ale omului cultivat. Dreptul la munca creatoare a cetățeanului evoluat, inspirat! Fenomen ce face să dispară complet încrederea în „autoritățile” locale ale statului privind existența abilităților civilizatorii de prețuire sau de „preamărire” a valorilor umane. Totodată din nefericire, apariția blocării promovării și susținerii

AVRAM IANCU - 200!

inițiativelor participative la libertatea de conștiință creatoare a elitelor comunității prin reducerea evantaiului practicii educative, instrucționale și pedagogice, este în derulare.

Concret prin punerea în evidență există un exemplu viu, de netăgăduit și de neconceput de altfel, de ură patologică, a „insipidei” administrației orădene împotriva valorilor creatoare. Momentul de manifestare sălbatică în spațiul autohton a fost acela de „evacuare” în toamna anului 2023 din Atelierul de Creație Artistică a sculptorului Durgheu din str. Clujului nr. 70, Oradea. Structurile administrative locale „competente” apelând activ la reacredință, fals și minciună. Gest halucinant, conștient realizat, brutal și incalificabil prin comportamentul și hotărârile luate de un „organism oficial” conducător și „administrator” al comunității locale din Statul românesc.

Gest care a pus în pericol de distrugere și dezintegrare – ceea ce s-a și întâmplat – inventarele cultural-artistice și materiale personale și moștenite, existente și păstrate protector în imobilul-atelier și curtea acestuia. Spațiu unde sculptorul Durgheu a muncit în ultimii 7 (șapte) ani (2016-2023) prin „amabilitatea inventivă”, nu prin obligația moral-civică a Administrației Locale, conform legislației românești. Un creator achitându-se prin puterea exemplului personal cu conștiinciozitate de obligațiile de chirieș ce i-se cuveneau, se impuneau în calitate pe care o are de artist plastic profesionist.

De menționat faptul că toate „bunurile și utilajele, obiectele din curte și garaje, mesele rotative, bancul mecanic de lucru, un container uriaș conținând două tone de lut de calitate sensibilă pentru modelaj, lut procurat din zona Vașcăului, tradițională zonă a meșteșugului olăritului și ceramicii populare de însemnată valoare cultural-artistică, procurat cu 30 – treizeci de ani în urmă, bazinele metalice pentru apă,etc”, agonizate în zeci de ani de muncă, sunt în pericol de distrugere, de dispariție.

Materiale și instrumentar care sunt proprietatea privată ale artistului plastic Cornel T. Durgheu în contul cărora s-au executat în decursul timpului importante lucrări de artă sculpturală monumentală sau alte creații artistice. Materiale astăzi discreditate de pleșuvele și inocentele „administrații” culturale orădene, spre bucuria „dușmanilor”. Câtă inconștiență, incompetență și prostie.

CAPITOLUL III

Surprinzător, în afara ziarelor locale de bună credință într-o anumită măsură la momentul inițial, încurajând gazetarul cu toată căldura care a făcut „intervenție” și propagandă rațională și națională punându-se în serviciul intereselor culturale ale artistului plastic și intereselor spiritual-culturale ale nației, nici un organism sau personaj îndrituit, îndreptățit, obligat, politic, juridic, etc, din Serviciile sau „Sistemele” constituite în Țara Românească de supraveghere și Protecție Locală și Națională privind „bunurile” culturale protejate de Lege, nu au luat atitudine cu obiectivitate și fermitate pentru protejarea Artistului Plastic profesionist, a menirii și condiției sale socio-culturale în societate, ale creațiilor artistice personale și a inventarului de Atelier de creație.

Un demers, o atitudine care să-i apere valoarea, afirmarea și confirmarea Demnității umane și profesionale. O atitudine contrară față de vandalismul „organizat” conștient și cu reacredință, al „oficioaselor” oficialități de astăzi, reprezentanți ai funcționării publice locale orădene și conducătorii lor.. Față de o acțiune și o manifestare brutală întreprinsă în mod nejustificat. Fenomene totalitare pentru interesele „sfncșilor”, egoiste și rudimentare.

Lupta împotriva mediului administrativ socio-politic limitativ și nociv constituit în plan local, este un proces „fatal” în dorința respectării legii morale datorită idealului financiar-materialist ce însuflețește imboldul parvenirii politico-materiale actuale. De unde scepticismul la care ne duc decepțiile suferite „distruși” de asprile metodelor inferioare aplicate la care nu te poți readapta pentru a înlătura starea de nesiguranță indusă de „politica” administrativă iliberal-bolojenistă impusă în spațiul orădean cu titlul de exigență, fermitate și disciplină.

Sunt nevoit a face aluzie totuși la un „sistem protector oficializat”, părtinitor, nociv și incorect, de reacredință, de influență cauzală al unei Administrației Locale a Municipiului Oradea. „Sistem protector” conceput „democratic” anume pentru interesele contrastului izbitor al unei „administrații” politice cointeresate și neconvingătoare constituite abuziv de o vreme. Numită liberală. Măsură „subordonate” care cu certitudine au fost și sunt ineficiente ca valoare moral-culturală și socială superioară pentru comunitate, cu siguranță inferioare, dar binevenite ca „eficiență” și „impresionabilitate” la nivelul intereselor funcționărești ale „organismelor” locale constituite intenționat în timp, impuse și abilitate pe „coridorul democratic” la nivelul orașului Oradea. În contextul dat formând și inițiind mentalități unilaterale, „liberale”! Acestea sunt câștiguri și „cuceriri” democratice dobândite odată cu căderea comunismului puse și constituite egoist în interesul personal sau de grup.

AVRAM IANCU - 200!

De unde concluzia subsemnatului că orașul Oradea este „un oraș fără câini” – animale de rasă superioară „aristocratică”, corect „solicitate” pentru protecție și promovare a valorilor umane în contextul comunitar istoric tradițional existent. Din păcate prin „contrastul” instituit de „forțele democratice liberal-bolojeniste” care stăpânesc și impulsionează coroziv și statistic cu ferocitate legea și logosul local, s-a impus prin mediul sălbatic al „lupilor” agresivi. Ne avertizează dictonul latinesc „Homo, homini lupus”.

Orice „lege” a bunului simț și a respectului civilizată față de Valorile culturale personale sau colective pe acest pământ nu pot permite ca o „forță ocultă”, retardată să se atingă de existența lor. Acestea fiind „lucrări de Patrimoniu cultural” protejate de „LEGE” constituind calitatea unor valori spirituale contemporane în spațiul românesc.

Mai mult „funcționarii publici” ai Primăriei Municipiului Oradea după „evacuarea” din atelierul de creație a sculptorului C.T. DURGHEU, cu o „inconștiență nonșalantă” și o acțiune absurdă, au „blocat” accesul artistului plastic în curtea imobilului unde are „bunurile” culturale și materiale personale. Spunându-se amenințător că vor „socoti” a fi „abandonate” - pentru „a fi evacuate la groapa de gunoi a orașului” ?!

Inconștiență rudimentară și gest criminal !

Câtă prețuire și respect față de bunurile artistice culturale, materiale și spirituale proprietate personală a unui OM de individualitate intelectual-profesională specială, prin realizări de muncă și creație într-o viață, neținându-se seama de calitatea omului și a bunurilor culturale proprietate. Bunuri de interes personal sau național!

Acțiune sfidătoare, surprinzătoare, iresponsabilă, condamnată și nesimțită, inițiată cu o obrăznicie fără precedent în spațiul „administrativ” spiritual orădean. Mi-e frică că „metodele” și „inițiativele” instituite aici - sunt informații susținute – ar fi posibil să fie „transferate” instinctiv și să se manifeste și în plan național ca un „interes” și o strategie ciudat calculată a „administrațiilor frustrate” potrivnice, de frică pentru evoluțiile intelectuale și culturale superioare, acționând pentru defăimarea creatorilor, a creațiilor și a activităților cultural-artistice competente, moderne.

Exemplu concret în spațiul local orădean sunt acțiuni fără nici o justificare, fără considerațiune sau prețuire pentru munca artistului plastic, a profesorului Cornel T. Durgheu. A „omului creator și înzestrat specialist și educator cu o bogată activitate practică creatoare dar și teoretică de educație și instrucție cultural-artistică” – afirmă istoric de artă prof. univ. dr. Negoită Lăptoiu din Cluj-Napoca. „Omul, profesorul, artistul, care are meritul de-a fi inițiatorul și adevăratul mecena care a pus bazele Învățământului Artistic Liceal și Academic de Artă din Oradea după decembrie 1989, ridicând standardele de culturalizare artistică și academică zonală”.

Om cu simțul răspunderii profesorul Durgheu are argumente profunde care-i „promovează ambiția” de-a lupta în calitatea de „părinte sufletesc al lucrătorilor din domeniul artelor vizuale”, de ce nu și al „muzicii”, cu „forțele răului” din spațiul bihorean, pentru a le eradica, a nu stopa evoluția cultural-artistică superioară a mediului cultural zonal astfel protejat.

CAPITOLUL IV.

Funcționarii Primăriei Oradea au organizat în aprilie 2023 și în septembrie – octombrie 2023 - prin a cui și de la cine putere de decizie – după „bătălii documentare convingătoare” sub „zeloasă observare, îndrumare și competență” a „Primarului secundar” de Oradea” Florin Birta, Susținut și dîmpreună cu modelul „consacrat” în domeniu în mediul orădean ca „administrator pedagog” protecționist pentru handicapați preferatul, vizionarul Ilie Bolojan. Membri ai Partidului Național Liberal, organizând o acțiune brutală de izgonire și de evacuare a Sculptorului DURGHEU, cu tot cu valorile sale cultural-artistice personale, valori de Patrimoniu Cultural, existente în „ideologicul” Atelier „ALTAR” de Creație artistică precum și din „curtea protectoare” de pe str. Clujului 70. Curte astăzi plină de „bălării”. O curte părăsită și abandonată împreună cu imobilul „Atelier de Creație Durgheu”. Creator „obligat” al abandona și „evacua” forțat în prezența și cu „ajutorul prețios” ai „reprezentanților Primăriei Oradea”, cu ajutorul „harnicilor și interesaților funcționari publici”, salahori ai Primăriei Oradea.

Bieții oameni consemnați la locul de muncă, altfel cu bun simț dar de îndoielnică calitate culturală, „interesați” mai mult în a descoperi în Atelierul de Creație a maestrului Durgheu, „taine ale creației”: lucrări, obiecte și materiale specifice: instrumentaj și diverse scule necesare complexei activități de creație artistică din domeniul Artelor Vizuale și al sculpturii Monumentale, a picturii și nu numai. Materale și instrumente pentru diverse categorii de meserii și tehnici de lucru specifice artelor vizuale, agonisite în timp de peste 60 (șaizeci) de ani.

AVRAM IANCU - 200!

Dotări cu diverse aparaturi și mașini electrice și mecanice, procurate și adunate de o viață cu scopul planificat dar și hotărât, ca prin tactul pedagogic posedat să pună printr-o atmosfera intelectuală luminată, prin realizările și împlinirile dobândite, bazele unui Centru Cultural zonal sau a realizării unui Muzeu specific de Cartier, având la bază un „Proiect original”, adresat Primăriei Oradea în urmă cu ceva vreme. Toate acestea au eșuat prin „vrerea reușită” de nerealizare a proiectului de către „funcționăria” orădeană.

Proiect cuprinzând valorile materiale și bunurile artistice de sculptură, pictură, grafică sau ceramică și design, modă, obiecte din tezaurul popular și multe alte creații, realizate sau achiziționate, utilaje specifice: instrumentaj special și aparatură de interes, mărturii condiționate ale unui Atelier de Creație specific a unui maestru interesat și competent din domeniul artelor plastice.

OM harnic și înzestrat de Divinitate cu o „debordantă și prolifică” energie cratoare - scria filosoful-artist Geo Praja într-o cronică critică din presa scrisă a anului 1980. Calitate materializată în decursul timpului prin numeroase realizări și valori cultural-artistice în spațiul orădean, bihorean dar și național, european. REALIZĂRI, fapte importante intrate în Patrimoniul cultural național, european care stau astăzi mărturie. Peste 25 de lucrări de Artă Monumentală. Enumerăm doar câteva: - Monumentul Pompierilor – Oradea, Monumentul Martirilor „CIORDAȘ și BOLCAȘ” – Beiuș, Monumentul „AVRAM IANCU” - pe scuarul din fața IPJ Biho în Parcul Traian, în anul 1995 Oradea și Monumentul Avram IANCU la Salonta în anul 2002. Busturi Monumentale Teodor Neș la Salonta, Bust Monumental Lucian Blaga la Oradea și donație la Casa Memorială Lancrăm-Alba, Bust Monumental Mihai Viteazul la Oradea, Bust Monumental Constatntin BRÂNCUȘI la Oradea, Bust monumental Onisifor GHIBU Oradea, Bust Monumental HOREA oraș Marghita, Bust monumental AVRAM IANCU - TG. LĂPUȘ Maramureș, Monumentul EROILOR Marghita – Sânlazar, Monumentul EROILOR HOMOROG – BIHOR, Monumentul Eroilor ȚEȚCHEA - Bihor, ÎNSEMNUL ISTORIC – Via Traiana BERECHIU-SINICOLAU ROMÂN – Bihor comemorând traseul Legiunilor romane conduse de către Împăratul Traian la anul 105-106 d.H,

Realizarea Monumentelor Sfinților PETRU și PAVEL la Catedrala Greco-Catolică din Satu Mare, o Frescă Monumentală în orașul ȘTEI – fost Petru Groza la Liceul Miner suport de zid generos și accesibil. Și multe alte lucrări de pictură bisericească, icoane pe lemn sau sticlă, restaurări, etc. Plachete și Medalioane comemorative donate orașului Oradea.etc. Oferind DONAȚII cu Lucrări de sculptură Monumentală orașului Oradea și o întreagă Expoziție de lucrări de sculptură – metal, bronz, lemn, piatră, etc, donată Casei de Cultură - ȘTEI fost Pertu Groza – Bihor în anul 1982,etc. Organizarea de Expoziții personale și de GRUP în România și străinătate : Ungaria, Turcia, Italia, Germania, Canada,etc. Achiziții și Donații de Lucrări de Artă în Muzeele din ȚARĂ și străinătate : Ștei Bihor, (Petru Groza),Oradea, Cluj-Napoca, Galați, Beiuș, ASUAN – Egipt, ALTAMURA - ITALIA, TORONTO – CANADA, colecții particulare, etc.

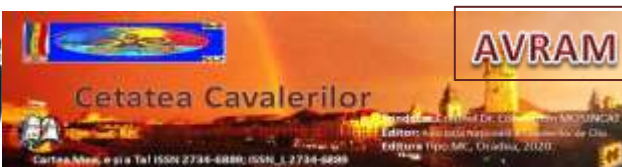
Un OM, o ENERGIE CREATOARE atacată probabil conștient de „forțele” obscure din conjurul frustrant orădean susținuți de limitata Administrație Locală Oradea. Și din nefericire pe cale de consecință imposibilitatea împlinirii a multor alte importante proiecte concepute pentru îmbogățirea Patrimoniului Cultural Local, Național dar și personal. Forțe care au inițiat un act criminal prin blocarea, prin limitarea prezenței expoziționale pe simezele și Gleriile de Artă locale din România și străinătate a artistului plastic Durgheu. Anihilarea „producerii” de creații artistice proprii: proiecte, grafică, pictură, etc, din lipsa Atelierului de muncă și Creație. Astfel s-au blocat munca creatorului și s-au oprit veniturile proprii pentru susținerea actului de creație.

Bunurile și valorile personale ale Sculptorului DURGHEU au fost „împrăștiate”, pînă la o distanță de 100 – una sută – kilometri de orașul Oradea, sau prin zona limitrofă a orașului Oradea prin spații insalubre, pivnițe sau grădini în lipsa unor spații protectoare generoase.

Multe lucrări și materiale au „dispărut” pe lângă cele „pierdute”! De unde constatarea că avem de-aface cu o seamă de detractori iresponsabili susținuți oficial de „oculțele forțe administrative locale”, pentru zădărnicierea activității de creație și de muncă creatoare a sculptorului C.T. Durgheu și pentru sabotarea veniturilor financiare necesare pentru alte realizări artistice, pentru supravețuire.

Iată RESPECTUL și facilitățile importante pe care le oferă „harnica” dar „perversa și ipocrita” administrație orădeană atât de lăudată, valorilor cultural-artistice locale și de ce nu naționale, pentru individualizarea și protejarea calității și cantității creațiilor artistice !?

CAPITOLUL V.

AVRAM IANCU - 200!

Nr.10(50/octombrie 2024)

Tristețea MEA este că nu există nici un ORGANISM care să se sesizeze și să stopeze situația inacceptabilă, dramatică, criminală promovată de Administrația orădeană, bihoreană împotriva CREATORILOR și a CREAȚIILOR lor. Mă refer la anumite organisme din sistemul statal : justiție, poliție, avocatul poporului, Asociații diverse, cu toate demersurile și sesizările făcute. Este greu de înțeles, de imaginat care sunt motivele acestei atitudini de nepăsare și indiferență. Frică, teamă, incapacitate cultural-spirituală !? Sau pur și simplu indivizii „răi” sunt „cooptați” în sistemul nociv local, blocând inițiativa de-a face ceva corect, sensibil și folositor.

Totul a fost „coordonat” cu o caracteristică „înverșunare” de către „A.I.O.” – Primăria Municipiului Oradea prin „reprezentanții” ei , anonimi precum, director POPA Lucian și director adjunct POPESCU ?? cu o „trupă” de aproximativ 15 (cinsprezece) persoane – sărmani salahori obedienți - ai Administrației locale având „în frunte” un individ ”furios” cu numele de VAIDA și o D-na „prețioasă și subordonată” Lucreția PEȚAN. „Munca” de evacuare a durat câteva zile la rând. Accesul în Atelierul de creație privat DURGHEU se putea face numai cu acordul „reprezentanților” Primăriei Oradea și dacă era cazul cu 1-2 polițiști „protectori”. Nu mai dispuneai tu autorul și posesorul bunurilor artistice și materiale proprii în spațiul cuvenit.

PS: Î-mi vine în minte gestul protector și responsabil, plin de RESPECT arătat sculptorului român George APOSTU de către Oficialitățile franceze la sosirea acestuia la PARIS cu un TIR încărcat cu lucrări de sculptură pentru organizarea unei Expoziții personale. Era prin anul 1986. Un creator de mare forță expresivă și de-o delicată discreție a expresivității formelor sculpturale realizate din lemn și piatră. Sculptorul GEORGE APOSTU (1934 – 1986). De durere și necaz se prăpădește la Paris la scurt timp după stabilirea în Franța.

Hăituit de „organismele” politice românești a lui Ceaușescu, în Franța a fost protejat de către Primarul Parisului. Mai apoi Președintele FRANȚEI, Jacques CHIRAC (1932-2019). Acesta i-a atribuit imediat sculptorului român în Capitala Franței un ATELIER de CREAȚIE cu „sublinierea” de PROPRIETAR și folosirea cât va trăi pentru muncă și creație ! Fără obligații financiare.

Revenind la „realitatea” orădeană ne vom opri la „momentul evacuării din Atelierul de Creație” a sculptorului DURGHEU. Salahorii „poate” inconștienți de distrugerile reale - poate și obișnuiți cu fenomenul generat al „prăpădului” bunurilor cetățenești, proprietatea altora, petrecute în diversificate spații civile sau de creație și învățătură artistică din spațiul orădean, erau mânați de un „trudnic” interes devastator de a „achiziționa” cele trebuincioase din agoniseala altora „provocând sacii de gunoarie ”, selectați din Atelierul Artistului de către „obedienții” funcționari.

Umiltoare situație pentru Creator dar și pentru creațiile sale. Sute poate mii de lucrări creații artistice sunt „dispărute”! Suntem în situația de-a nu putea recupera multele bunuri culturale și materiale existente în spațiul de atelier. Cine se face vinovat și responsabil pentru această „crimă” culturală și umană până la urmă? Dar mult mai rușinoasă este din nefericire situația pentru bieții salariați ai Primăriei Oradea aduși în situația „ingrată” de-a fi socotiți „hoți”!

Mai mult Artistul Plastic Prof.univ. dr. Cornel T. DURGHEU a fost și este în mod brutal, josnic lipsit prin forță de Administrația Locală Oradea, de-a nu putea avea acces într-un spațiu de creație, după cei peste 60 de ani dedicați muncii și creației cultural-artistice ?!

Ațiune maladivă – a unor oameni „trândavi stăpâniți patologic”, din punct de vedere cultural, de rea credință și needucați. O ațiune înverșunată născută din ignoranță și lipsă de bun simț, din lipsă de educație și respect pentru Omul creator și valorile sale culturale. Din ură, din ciudă nelimitată și o criză a disperării inferioare. Aceasta este eticheta.

Sunt trăsăturile și modul de lucru care caracterizează încă de la începuturile sale Administrația și „Regimul” impus de Bolojan în Primăria Oradea și mai apoi în Consiliul Județean Bihor. Un mod instituit în Oradea și Bihor într-un mod conștient sau nu, de Ilie Bolojan, promotorul se spune al „deosebitelor realizări” cu Fonduri Europene în spațiul orădean și bihorean dar și „inițiatorul” și „supraveghetorul” unor acțiuni distrugătoare umane și spirituale, altfel inacceptabile și de neconsolat. Bolojan omul „frustrat și abandonat” incapabil de comunicare, de dialog și competiție.

CAPITOLUL VI.

Sunt un OM realist și de neclintit în promovarea valorilor noastre tradiționale sau nou create. Am fost și sunt profund „mobilizat” de-a avea grijă de/și privilegiul de-a fi un bun român. Calități care au determinat „oficialitățile” de după 1989 de-a fi „transferat, promovat” din „provincie” la Oradea și a

AVRAM IANCU - 200!

Nr.10(50/octombrie 2024)

pune bazele LICEULUI de ARTĂ din Oradea. Un ceățean interesat, corect și constructiv pentru domeniul cultural-artistic al învățământului artistic și nu numai.

„Nu pot ceda în fața tiranilor, a mediocrității și imposturii. Nu sunt un autocrat dar nimic nu este de neatins. Am avut ca scop aspirând la o anumită valoare socio-profesională să arăt cuiva „ce sunt și cine sunt” ca moștenitor al unei educații din familia generic-tradițională a bunului român. Să lupt pentru perfecțiune susținut de idealurile privilegiate prin munca mea „specifică”. Trebuie să arătăm lumii ce suntem, ce am fost și ce vrem să devenim. Nu am „cochetat” niciodată cu ideea de-a „fugi” din ȚARĂ în tinerețe dar nici la maturitate pentru afirmare sau concrete împliniri profesional-artistice, materiale, spirituale sau umane chiar dacă „provocările”, „îndemnurile” au existat. Am rămas aici acasă într-o „junglă” a conștiințelor „înaintate, primitive, prostești sau mediocre” subjugat „profitului și frivolității” mediului politic fost și actual. Am dorit ca „TOTUL” în jurul meu să fie „scăldat” în lumină și splendoare. Numai EDUCAȚIA poate salva România care este într-un pericol de „deșertificare” culturală și spirituală, dacă nu se „adoptă” rigorile evolutive identitare”.

„Cu certitudine aducând în discuție fapte din timp cu atâta justificare, mă opresc în mod special la „ZONA mea folclorică” și a preocupărilor cultural-artistice în Oradea și Bihorul meu drag. Un spațiu dat astăzi, în 2024, ca exemplu național pe toate rețelele de socializare pentru „hărnicia” bihoreanului. Ne mândrim cu fenomenul. Mai mult este adus în prim plan un personaj „conducător model” – Ilie BOLOJAN. Mai mult unii „necunăscători” al fenomenului „I.B.” îl văd idealul Prim-Ministru sau Președinte de ȚARĂ. Sunt de acord cu „opțiunea” propunătoare a acelora dar numai pe o „secvență parțială”, dar esențială în existența noastră. Pentru construirea de poduri, șosele, viaducte, astfălări, canalizări, borduri și atât. Proiect valabil pentru toată România.

Subscriu la hărnicia bihoreanului, a bihoreanului Ilie BOLOJAN, promotorul unor inițiative administrative stabilite, cercetate sau conjuncturale și ocazionale benefice Oradei, Bihorului, în general tuturor prin „ricoșeu”, dar nu folositoare cetățeanului de rând pentru creșterea nivelului de trai, cultural și spiritual și pace în casa și în familia lui.

Bolojan are Calități determinate de „gena”, de „matricea” lui psiho-socială ardelenescă. Iată că dintr-un modest sat provincial, într-o societate românească „adormită” se nasc „monștri”. Faptele nu se opresc aici pentru-că vin fondurile europene și odată cu ele bucuria beneficiilor, dar nu pentru toți și „RISIPA”.

CAPITOLUL VII

Evoluția civilizatorie identitară a „bihoreanului generic” a început imediat după revoluția anticomunistă a anului 1989, prin inițiativele și hărnicia unor PERSONALITĂȚI locale marcante. Ctitori și mentori care au „implementat” cu responsabilitate o profundă civilizație identitară – învățământ, educație și cultură – în Oradea și Bihor. Unde nu avea cum să se regăsească la începuturi Ilie BOLOJAN. Era prea tânăr și inocent. „Apariția” și „ambițiile” lui Bolojan au apărut după o vreme, pe o „temelie”, pe o fundație „magică” cetățenească inițiată, construită și consolidată de alții. EL a avut grijă a avea „apanajul” de-a „acoperi sau înlătura”, de-a substitui realizările de început a bihorenilor în noua și promițătoarea societate democratică.

Om ambițios și orgolios, de reacredință, lipsit de altruism, Bolojan într-un mediu politico-administrativ orădean modest, a înlăturat „tupeist” printr-o dinamică aparte orice concurență de „image” prin „hărnicie”, „inițiative”, „fermitate”, dar și invocată „insensibilitate umană”. La început ca Primar al Orașului Oradea iar mai apoi „acaparând” Consiliul Județean Bihor a pus mâna și pe puterea financiară. Câtă naivitate din partea bihoreanului OM de rând!?

Om înzestrat cu „calități excepționale” de altfel Bolojan, care poate realiza lucruri cu iscusință organizatorică „curioasă”, dar tip inferior ca OM moral și cultural care se eliberează de morala de „sclav” al comunității, dându-și singur legi situându-se dincolo de bine și de rău, fără „compensații” pentru daunele și dezastrele cauzate de relele practici, trăiește imperturbabil. EL defilează „inocent” pe străzile Oradei și satele Bihorului. Câtă ipocrizie !?

Un individ diabolic, „uitând” că ar fi un om cu influențe nefaste asupra mediului „administrativ” în subordine. Asperitățile sociale și umane, fără oponenti, lipsa de comunicare, o stare endemică creată, au fost mereu călăuzele lui, printr-o dominantă acultură manifestată fără reținere. Interesat, coborând mereu ștacheta în folosul vrerilor lui. Provincialismul oameni buni și „libertățile democratice”.

Într-o zi la o „masă de taină” aproape răbdător Ilie mă întreabă, de ce consum atîta energie prin frământările mele? I-am răspuns: Pentru-că sunt VIU Ilie și-mi „apăr sărăcia și nevoile și neamul”. Îmi

AVRAM IANCU - 200!

apăr condiția și destinul de OM creator și cultivat Ilie. Apăr tinerele talente creatoare în artele vizuale și muzică formate la Facultatea de Artă din Oradea de care mă simt cât voi trăi conștient RĂSPUNZĂTOR pentru standardele viselor create, Ilie! Pentru a nu emigra tinerii talentați, pentru a-i ajuta să se implinească profesional-artistic aici la ei acasă printr-o dimensiune formatoare generoasă, deschisă. Sunt OM venit și pregătit din lumea satului bihorean ca și tine băiatule. Dar cu alte orizonturi și dezinteresat. Consum energia mea vitală pentru educația și cultivarea neamului românesc Ilie! Lucru greu de înțeles pentru tine. A fost lupta de-o viață și pe unde am umblat am purtat „stindardul” de DASCĂL și EDUCAȚIE cu folos și mândrie. „Calcă” pe urmele mele și te vei dezmetici. Ilie.

CAPITOLUL VIII

„Problema României este tipică pentru țările din Africa și Asia care deși sunt pline de resurse naturale se zbat în sărăcie din cauza prostiei și hoției care colcăie în acele țări. Resursa umană ajunsă în fruntea țării e de o calitate atât de jalnică încât reprezentanții ei, după ce că sunt hoți sunt atât de proști încât își închipuie că pot păcăli pe toată lumea deși ei nu sunt capabili să comunice nici măcar în limba maternă”

FRANS TIMMERMANS – vice-președinte Comisia Europeană.

În lumea de astăzi este foarte important a ști pe cine combați atunci când mobilizezi o cantitate mare de energie intelectuală. Este ceea ce fac eu, sper cu folos, de o anumită vreme. Căutarea adevărului te poate lăsa într-o stare de perplexitate și uimire. Pentru-că farsa, minciuna și „păcăleala” sunt la ele acasă în mediul nostru cotidian, pentru-că ființa superioară este într-o radicală „transcendență” față de creatura obișnuită. O existență echilibrată, armonioasă în societatea românească, mai ales locală nu poate exista fără modelul zmerit necesar pentru cetățeanul obișnuit. Mai ales cel cultivat, fără „rangul” curat al bunului simț pe care-l ucid cu cinism. O „politică” locală nocivă, profundă și specifică de prea multă vreme, care ne amintește și iată impune „sublinierea” lui Timmermans.

Rar mi-a fost dat să văd implicarea, amestecul, prostului în „Destinul Geniului”. așa cum l-am „descoperit” în mediul „administrativ” orădean!? Explicația este probabil de natură estetică-morală. Probabil că s-au ferit pînă la un moment dat de percepția cetățeanului din comunitate, de percepțiile mele ca membru viu al societății locale, sensibil participativ ca OM moral, profesional dar de ce nu și politic la „treburile țării”. Ultimul aspect – politic – din păcate m-a interesat și mă interesează foarte puțin chiar dacă s-a „întâmpat” să candidez în Bihor într-o perioadă „dificilă” pentru Parlamentul României la Senat din partea Partidului Național Țărănesc Creștin-Democrat. Rezultatul final a fost o reușită cu mii de voturi! Din păcate PNT – cd nu a intrat în Parlament.

„Sublinierea” privind amestecul bolnăvicios în viața minților alese, cu gândire liberă, superioară, nealterată de implicațiile politice fără rigoare sau egoiste de grup, specifice lumii a treia, manifestat împotriva oamenilor cu o pregătire profesională de performanță liberală cu o dominantă cultural-morală prețioasă, cu atîta râvnă, direct s-au pe ascunselea, cum o văd a se manifesta la cei din Administrația Locală orădeană, bihoreană, nu am mai văzut. Totul este absurd pentru că faptele lor au declanșat o justificată „opozitie” intelectuală mărturisită și necesară, din partea celor sensibili și capabili, care au resurse culturale și educaționale să o facă. Unii tacit alții vizibil.

„Cu îngăduință” ne referim la un anumit segment existent în așa zisa „autoritate administrativă” locală din comunitatea orădeană pe o anumită „lungime de undă”, în neputința ei. Mă refer în mod special la componenta administrativă social-culturală. Evantaiul problematelor este mult mai larg. Dar nu este domeniul nostru existențial în „dezbateri” în totalitate. Ne referim la Domeniul care ne reprezintă și ne responsabilizează. Domeniul Educațional și Cultural Artistic al Artelor Vizuale. Probabil nu sunt „scutite” nici celelalte domenii sociale, materiale și cultural-artistice existente de furia aculturală și imorală a funcționarului public „cultivat” și impus în mediul administrativ orădean. Mare păcat că sunt „antrenate” conștient și oficial pentru distrugere materială și spirituală în comunitatea noastră asemenea „energii” negative. O mână de „șarlatani” sentimentali!?

Apropo că nu este zi lăsată de Dumnezeu să nu fiu „sesizat”, sau „sensibilizat”, întrebare prin întâlnirile ocazionale firești, cu „persoane” obișnuite sau personalități speciale din mediul cultivat orădean, prin anumite afirmații laudative, dar și demobilizatoare, referitor la ce se întâmplă cu noi, la noi în aceste vremuri mai noi. Desigur ideile vehiculate în mod special fac trimitere la DESTINUL nostru cultural și spiritual alterat de incapacitatea de mobilizare constructivă, deschisă de către limitele cultural-intelectuale ale „oficioaselor” personalități și administrații locale fără „autoritate” în domeniu.

AVRAM IANCU - 200!

Motivele sunt arhicunoscute. Existența unui nivel cultural-intelectual scăzut și lipsa de seriozitate, curiozitate sau interes cultivat al potențaiilor vremii. „Funcționari publici” locali îresponsabili, în general modești și „supuși”, de unde lipsa unei anverguri culturale strategice locale pozitivă, mobilizatoare. Atingerea nivelului superior greu de atins datorită punctului de vedere cultural-spiritual greșit „promovat” este vizibil. Apelul la valorile de „afară” spre exemplu – ceea ce nu este de loc rău – dar reproșem dezinteresul, nepăsarea și ignorarea energiilor creatoare locale. Fapt ce este inexplicabil și condamnat! E frica de ele !

Ca o „replică” la afirmațiile mele de acum ceva vreme vehiculate în presă „că Oradea este un „oraș fără stăpân”, făcând referire la „sălbăticia” cu care forțele „retardate”, „retrograde”, din sistemul administrativ orădean, moștenit sau măsluit, între timp „înstituit” se manifestă, a venit ca o „pedepsire” a celui „îndrăzneț” a o spune.

În ceea ce mă privește am constatat că există un sistem agresiv, neiertător asupra valorilor liberale locale. Totul pentru a demonstra vizibil, fără reținere, „vivacitatea” cu care pot „asana” și „stăpâni”, ele „forțele” politico-administrative oculte la putere, orice tentativă de manifestare aducătoare de liniște și Demnitate umană și profesională, de libertate creativă și PACE în mediul nostru cultural și spiritual local.

CAPITOLUL IX

În mottoul afișat la începutul articolului „capul plecat sabia nu-l taie” preluat din „Daniel Sihastrul” a lui Bolintineanu, care a determinat iată o inspirație cultivată și în mediul nostru popular, sau poate inspirat de acolo, am făcut „ingerință” și trimitere la „adevărul” nostru cotidian orădean – „sub o râpă stearpă, pe un râu în spume – n.n. Crișul Repede - unde un sihastru a fugit în lume”, și de lume!

Din nefericire generația mea, fiind socotiți a fi născuți din „sacrificiile” revoluției din *89, „vom rămâne în istorie drept generația care ar mai fi putut face ceva mai mult” dar a „adormit” în jilțul neputinței cu astfel de indivizi, „conducători” nepăsători, apăruți în „conclavul piramidei” administrative locale dar și naționale. Trebuie doar să fii capabil de ură intensă împotriva a tot ce e normal înțelegând că trebuie să fii altfel decât retrograzii conservatori ai Destinelor noastre.

Cu certitudine reacția mea de OM nemulțumit de „boomul abuziv” al administrației locale orădene care reese din tristă experiență cu o administrație neputincioasă, incalificabilă din punct de vedere moral și cultural, pe parcursul ultimilor aproximativ 15 (cinsprezece) ani de abuzuri, minciuni și falsuri - DEMONSTRATE – subliniez acest lucru , privitor la necesitatea „autorității locale” de-a fi obligată de Legislația românească de-a RESPECTA VALORILE CULTURALE locale și naționale, de-a le PROTEJA. Urmare personal, dar și „colectiv” de a-li-se atribui un spațiu de ATELIER DE CREAȚIE ARTISTICĂ PLASTICĂ civilizată creatorilor în domeniul artelor plastice și Monumentale, tuturor artiștilor plastici profesioniști. Nu-mi explic nici astăzi care este „argumentul ” funcționarilor publici orădeni, de-a ni-se refuza după o perioadă îndelungată de muncă și creație artistică dreptul de-a deține cu RESPECT un astfel de spațiu de creație!?

Activitatea subsemnatului în domeniu a fost și este mai mult decât laudabilă. Datorită acestei activități „bogate” dintotdeauna nici administrațiile comuniste nu au avut curajul a dispune „sanctiuni” nejustificate și insultătoare ca cele „produse” de „oficialitățile democratice” actuale. Și nu am fost „comod” nici pentru ei.

Cum își pot permite „oficialitățile” prezente refuzul pentru subsemnatul a unui spațiu de muncă și de creație după mai bine de 60 de ani de perfecționare și merite în promovarea activităților culturale și academic-artistice în spațiul orădean, bihorean și național ? Cum? Și de ce?

CAPITOLUL X

Spațiul din str. Clujului nr. 70 deținut mai bine de 7 ani prin „Contracte de Închiriere ABUZIV realizate de Administrația Imobiliară” , Primăria Oradea „pe” Fundația Culturală „CETATE DURGHEU”, Contact nerecunoscut de subsemnatul ca Președinte al Fundației Culturale niciodată „chiar și prin acte”, nu a avut justificare. Pentru perioada contractuală CHIRIA pentru spațiu a fost achitată la zi conform obligațiilor financiare stabilite de Consiliul Local Oradea în februarie 2016 pentru ARTIȘTII PLASTICI.

M-am lovit de un „Tupeu” și o nesimțire ieșite din comun „favorizate” din gruparea funcționarilor publici aparținători „conclavului” desuet al Administrației locale orădene ?! Lipsă de respect.

De menționat faptul că „EVACUAREA” din spațiul de ATELIER de CREAȚIE pe str. Clujului nr. 70, în contextul dat, s-a făcut asupra ATELIERULUI de CREAȚIE DURGHEU a bunurilor și VALORILOR

AVRAM IANCU - 200!

artistice, tehnice și materiale personale a Sculptorului C.T. DURGHEU fără nici un drept legitim. Demersurile „ascunse”, false, ale Administrației Locale Oradea asupra Fundației Culturale „Cetate Durgheu” implicând și JUSTIȚIA sunt NULE și lipsite de drept. Sunt imorale. Fundație care nu avea nimic de-aface cu spațiul respectiv. Toate aceste „acțiuni” demonstrează și denotă o nefericită, proastă și abuzivă administrare a bunurilor imobiliare ale Statului Român de către Administrația Locală, în orașul Oradea. Nu se face nimeni responsabil de aceste abuzuri! Toate sunt executate sub „puternică” și „lăudată”, dar nedreaptă și veninoasă Administrație Bolojan.

Atac brutal și murdar asupra condiției și calității artistului plastic în general, dar în mod special asupra sculptorului CORNEL T. DURGHEU. Care a fost și este scopul acestor acțiuni ? Scopul pentru ai „lichida” moral și social cariera artistică, ca și CREATOR, aducându-i-se mari prejudicii, personal dar și Familiei, a comunității culturale căreia îi aparține. Ca „individ”, eliminând certitudinea.

Sunt numeroase spațiile comerciale abandonate și nerevendicate în spațiul orădean datorită „lenii”, a dezinteresului funcționarilor publici locali, a incompetenței și a tarifelor exorbitante solicitate de Primăria Municipiului Oradea, a neglijenței și a condițiilor insalubre oferite CREATORILOR ARTISTICI, a dezinteresului pentru ajutorarea cetățeanului creator. Spații care stau neutilizate de ani de zile. Astfel noi cu toții pierdem banii din chirii, condițiile civilizate de muncă și creație, producție artistică valoroasă, datorită unor funcționari publici de reacredință și incompetenți, indiferenți la valorile culturale, sociale, etc, pe care le au la îndemână și în administrare.

Te întrebi ce urmăresc prin aceste „politici”?

Câte lucrări de Artă Monumentală au rămas doar proiecte în mintea creatorilor. Nerealizate, nematerializate pentru înobilarea spațiului public al urbei noastre? Explicația ține probabil de calitatea nuanței moral-estetice și educaționale a funcționarilor publici și a conducătorilor lor!

PS : De subliniat faptul că de la evacuarea artistului plastic Cornel T. DURGHEU din spațiul de creație „confiscat” de administrația locală orădeană de aproape doi ani – spațiul fiind al Statului Român - acesta stă neutilizat iar curtea este năpădită de bălării. În curte sunt adăpostite utilaje specifice Sculpturii Monumentale de FOR PUBLIC, care neprotejate sunt supuse degradării sau dispariției. În cele două garaje din curte sunt depozitate multe lucrări de sculptură originale care trebuie protejate și care fac obiectul unui Centru Cultural sau Muzeal artistic.

Trăim într-o lume nouă răsărită din tenebrele iadului comunist prin indivizi „nocivi, periculoși” plantându-și semințele răului în noua și firava comunitate socială locală românească încă „nedesmeticită” după șfungul comunist. Sunt primele semne ale dezastrului socio-cultural. Abuzurile conștiente a „dictaturii iliberale” orădene se manifestă. Aici nu mai este vorba despre simple mofturi și de ciudățeni excentrice, ci de avangardiști sau retrograzi materialişti indiferenți la VALORI.

„Puțină știință ne desparte de Dumnezeu , multă știință ne apropie” afirmă – Louis Pasteur. Voi reveni.

Prof. Univ. dr. Cornel T. DURGHEU – sculptor.

MEMBRU TITULAR al Uniunii Artiștilor Plastici din ROMÂNIA,

-2002 - CETĂȚEAN DE ONOARE al Comunei natale CEFA – BIHOR,

-2014 – „SENIOR AL CETĂȚII” Opera Cluj – NAPOCA, Jud. Cluj,

- 2020 - CETĂȚEAN DE ONOARE al orașului VAȘCĂU - BIHOR;

- 1990 - 1995 - ÎNTEMEIATORUL FACULTĂȚII DE ARTE din ORADEA – BIHOR..

DECAN – 1998 – 2008.

- 2008 - PRIMUL CETĂȚEAN ORĂDEAN intrat în „CARTEA RECORDURILOR”. realizat Monumentul „CEPEI” de la

Pericei- SĂLAJ.

- 1989 – PRIM REVOLUȚIONAR - oraș dr. PETRU GROZA (ȘTEI)-BIHOR.

- 2004 – Candidat SENATUL ROMÂNIEI din partea PNT-cd – Oradea-BIHOR. Obținut mii de VOTURI acordate de cetățenii

bihoreni.

Oradea 10. Sept. 2024.